

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tionde avdelningen)

den 22 november 2018*

”Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG) nr 861/2007 – Det europeiska småmålsförfarandet – Artiklarna 2.1 och 3.1 – Tillämpningsområde – Begreppet parter – Gränsöverskridande tvister”

I mål C-627/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Okresný súd Dunajská Streda (Distriktsdomstolen i Dunajská Streda, Slovakien) genom beslut av den 18 september 2017, som inkom till domstolen den 8 november 2017, i målet

ZSE Energia, a.s.

mot

RG,

ytterligare deltagare i rättegången:

ZSE Energia CZ, s.r.o.,

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på åttonde avdelningen F. Biltgen, tillika tillförordnad ordförande på tionde avdelningen, samt domarna E. Levits (referent) och M. Berger,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Slovariens regering, genom B. Ricziová, i egenskap av ombud,
- Portugals regering, genom M.J. Castello-Branco, L. Inez Fernandes och M. Figueiredo, samtliga i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom M. Heller och A. Tokár, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: slovakiska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 2.1 och 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (EUT L 199, 2007, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013 (EUT L 158, 2013, s. 1) (nedan kallad förordning nr 861/2007).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan ZSE Energia, a.s. och RG angående indrivning av en skuld på ett kapitalbelopp på 423,74 euro.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning nr 861/2007

- 3 I skäl 7 i förordning nr 861/2007 anges följande:

”... I gränsöverskridande mål blir det ännu svårare att nå en snabb dom till låg kostnad. Det är därför nödvändigt att inrätta ett europeiskt småmålsförfarande ... Syftet med ett sådant förfarande bör vara att underlätta möjligheterna till rättslig prövning. ...”

- 4 I skäl 8 i denna förordning anges följande:

”Det europeiska småmålsförfarandet bör förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden i gränsöverskridande mål och samtidigt minska kostnaderna genom att erbjuda ett alternativ till de möjligheter som redan ges i medlemsstaternas lagstiftning och som kommer att kvarstå oförändrade. ...”

- 5 Skäl 11 i nämnda förordning har följande lydelse:

”För att det europeiska småmålsförfarandet skall komma igång på ett smidigt sätt bör käranden lämna in en ansökan genom att fylla i ett standardiserat ansökningsformulär som lämnas in vid en domstol. ...”

- 6 I artikel 1.1 i samma förordning föreskrivs följande:

”I denna förordning fastställs ett europeiskt småmålsförfarande (nedan kallat ’det europeiska småmålsförfarandet’) som är avsett att förenkla och skynda på lösningen av tvister om mindre värden i gränsöverskridande mål samt minska kostnaderna. Det europeiska småmålsförfarandet skall för de tvistande parterna vara ett alternativ till de förfaranden som redan regleras i medlemsstaternas lagstiftning.”

7 Artikel 2.1 i förordning nr 861/2007 har följande lydelse:

”Denna förordning skall tillämpas på gränsöverskridande mål på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det gäller, där värdet av en fordran, exklusive ränta på fordran, omkostnader och utlägg, inte överstiger 2 000 [euro] när ansökningsformuläret angående fordran mottas av den behöriga domstolen. Den ska i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet (’acta jure imperii’).”

8 Artikel 3 i förordningen har följande lydelse:

”1. I denna förordning avses med gränsöverskridande fall ett fall där åtminstone en av parterna har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.

...

3. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger ett gränsöverskridande fall är den dag då den behöriga domstolen mottar ansökningsformuläret.”

9 I artikel 4.3 i nämnda förordning anges följande:

”När en fordran inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, skall domstolen underrätta käranden om detta. Om käranden inte återkallar ansökan, skall domstolen behandla den i enlighet med gällande processrätt i den medlemsstat där förfarandet äger rum.”

10 Artikel 19 i förordningen har följande lydelse:

”Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning, skall det europeiska småmålsförfarandet regleras av processrätten i den medlemsstat där rättegången äger rum.”

Slovakisk rätt

11 Enligt artikel 60 i lag nr 160/2015 om rättegången i tvistemål, i den lydelse som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen, ska med ”parter” förstås käranden och svaranden.

12 En intervenient definieras i artikel 81 i denna lag som den person som deltar i förfarandet vid sidan av käranden eller svaranden och som har ett rättsligt intresse av utgången i målet.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 ZSE Energia, med säte i Bratislava (Slovakien), väckte talan vid den hänskjutande domstolen om betalning av en fordran på 423,74 euro jämte dröjsmålsränta, i enlighet med det europeiska småmålsförfarandet.

14 ZSE Energia gav in sin ansökan till den hänskjutande domstolen med användande av formulär A, som är intaget i bilaga I till förordning nr 861/2007, i vilket bolaget angavs som kärke 1.

- 15 I formuläret angavs dessutom ZSE Energia CZ, s.r.o., med säte i Tjeckien, som kärke 2. I ansökan uppgavs att ZSE Energia CZ hade ingått ett avtal med ZSE Energia enligt vilket det förstnämnda bolaget, mot en kommissionsavgift, skulle ansvara för administration och indrivning av vissa fordringar som tillhörde ZSE Energia. Bland dessa fordringar ingick fordran mot RG, som hade hemvist i Vojka nad Dunajom (Slovakien).
- 16 Kärke 2 uppgav för den hänskjutande domstolen, i en separat handling som bifogats nämnda ansökan, att den i enlighet med artikel 81 i lagen om rättegången i tvistemål önskade delta i den pågående rättegången i egenskap av intervenient, eftersom den hade ett rättsligt intresse av utgången i målet.
- 17 Den hänskjutande domstolen begärde, med användande av formulär B, som är intaget i bilaga II till förordning nr 861/2007, att kärandena 1 och 2 skulle vidta rättelse av formulär A. Den påpekade att ansökan i fråga innehöll uppgifter om två kärande, men att det i ansökan angavs att fordran endast skulle betalas till kärke 1. Den hänskjutande domstolen bedömde att kärke 2 inte var kärke i egentlig mening i målet och begärde därför att endast kärke 1 skulle anges som kärke i ansökan, eller att ansökan skulle kompletteras med uppgifter om vilken fordran som svaranden skulle betala till kärke 2.
- 18 Med anledning av denna begäran skickade ZSE Energia ett vederbörligen rättat formulär A till den hänskjutande domstolen. I formuläret angavs detta bolag som "kärke", medan ZSE Energia CZ endast omnämndes som "intervenient".
- 19 Den hänskjutande domstolen ansåg då att det fanns skäl att pröva huruvida den anhängiga tvisten utgjorde en gränsöverskridande tvist som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 861/2007.
- 20 Mot denna bakgrund beslutade Okresný súd Dunajská Streda (Distriktsdomstolen i Dunajská Streda, Slovakien) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:
- "1) Ska begreppet 'en av parterna' i artikel 3.1 i [förordning nr 861/2007] tolkas så, att det även inbegriper en 'intervenient', det vill säga en person som deltar i rättegången men som varken är kärke eller svarande utan har inträtt i rättegången endast till stöd för käranden eller svaranden?
- 2) För det fall en intervenient inte ska anses vara part i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning nr 861/2007 önskas svar på följande fråga:

Omfattar tillämpningsområdet för förordning nr 861/2007, i enlighet med artikel 2.1 jämförd med artikel 3.1 i förordningen, ett förfarande, som inleds med användning av formulär A ..., mellan en kärke och en svarande, om käranden och svaranden har hemvist i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan har väckts är belägen och enbart intervenienten har hemvist i en annan medlemsstat?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 21 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i huruvida artikel 3.1 i förordning nr 861/2007 ska tolkas så, att begreppet parter endast omfattar käranden och svaranden i det nationella målet eller om det även omfattar en intervenient som deltar i rättegången till stöd för någon av parterna i det nationella målet.

- 22 Det kan inledningsvis noteras att artikel 3.1 i förordning nr 861/2007 inte innehåller någon definition av begreppet parter eller någon hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar på denna punkt. Enligt domstolens fasta praxis följer det såväl av kravet på en enhetlig tillämpning av unionsrätten som av likhetsprincipen, att ordalydelsen i en unionsbestämmelse, som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar för fastställandet av bestämmelsens innebörd och tillämpningsområde, i regel ska ges en självständig och enhetlig tolkning inom hela Europeiska unionen (se, bland annat, dom av den 7 augusti 2018, Bichat m.fl., C-61/17, C-62/17 och C-72/17, EU:C:2018:653, punkt 29 och där angiven rättspraxis).
- 23 Under dessa omständigheter ska begreppet parter i artikel 3.1 i förordningen ges en självständig och enhetlig tolkning inom unionens rättsordning.
- 24 Det är inte möjligt att enbart utifrån ordalydelsen i artikel 3.1 i förordning nr 861/2007 med säkerhet slå fast att begreppet parter inte omfattar även intervenienter.
- 25 Vad gäller den hänskjutande domstolens osäkerhet om hur begreppet parter ska tolkas med anledning av en eventuell inkonsekvens i den slovakiska versionen av förordning nr 861/2007, ska det erinras om att unionsbestämmelser ska tolkas och tillämpas på ett enhetligt sätt mot bakgrund av de olika versionerna på samtliga unionspråk. I händelse av bristande överensstämmelse mellan språkversionerna av en unionsrättslig text, ska den aktuella bestämmelsen tolkas med hänsyn till systematiken i och ändamålet med de föreskrifter i vilka den ingår (dom av den 1 mars 2016, Alo och Osso, C-443/14 och C-444/14, EU:C:2016:127, punkt 27).
- 26 Vad beträffar systematiken i förordning nr 861/2007 konstaterar domstolen att, såsom den hänskjutande domstolen anfört, det i förordningen endast föreskrivs rättigheter och skyldigheter för käreand och svarande i det nationella målet. Formulären A och C, vilka återfinns i bilagorna I och III till denna förordning, ska således fyllas i av käranden (formulär A) respektive svaranden (formulär C). Det finns däremot inga avsnitt i formulären som ska fyllas i av några andra personer som eventuellt berörs av det nationella målet, med undantag av de avsnitt som enligt förordning nr 861/2007 är förbehållna den behöriga domstolen.
- 27 Av systematiken i förordning nr 861/2007 kan det således dras slutsatsen att förordningen inte avser intervenienternas deltagande i de mål som omfattas av denna förordning.
- 28 Denna bedömning bekräftas av själva syftet med förordning nr 861/2007. I skälen 7 och 8 och artikel 1 i förordningen framhålls nämligen att det frivilliga europeiska förfarandet har tre syften. Förfarandet syftar till att tvister om mindre värden i gränsöverskridande mål ska kunna handläggas på ett enklare, snabbare och billigare sätt. Detta syfte skulle emellertid inte kunna uppnås om det införda förfarandet tillät att tredje man deltog som intervenient i detta.
- 29 I detta sammanhang bör det också, såsom den slovakiska regeringen och kommissionen gjort i sina yttranden, erinras om att unionslagstiftaren vid antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2421 av den 16 december 2015 om ändring av förordning nr 861/2007 (EUT L 341, 2015, s. 1) har uttryckt en önskan om att definitionen av gränsöverskridande tvister inte ska utvidgas, trots kommissionens förslag härom (COM(2013) 794 final). Det skulle stå i strid med unionslagstiftarens avsikt på denna punkt om tillämpningsområdet för förordning nr 861/2007 skulle utvidgas till att omfatta en sådan tvist som den i det nationella målet enbart på grund av att en intervenient har hemvist i en annan medlemsstat än den där sökanden och svaranden har hemvist.
- 30 Av det anförda följer att den första frågan ska besvaras enligt följande: Artikel 3.1 i förordning nr 861/2007 ska tolkas så, att begreppet parter endast omfattar käranden och svaranden i det nationella målet.

Den andra frågan

- 31 Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra fråga för att få klarhet i huruvida artiklarna 2.1 och 3.1 i förordning nr 861/2007 ska tolkas så, att en tvist omfattas av förordningens tillämpningsområde, när kändanden och svaranden har hemvist i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.
- 32 Det är på denna punkt tillräckligt att påpeka att artikel 2.1 i förordning nr 861/2007 uttryckligen begränsar denna förordnings tillämpningsområde till gränsöverskridande tvister. I artikel 3.1 i nämnda förordning, såsom den tolkats av domstolen i punkt 30 ovan, definieras en gränsöverskridande tvist som en tvist där kändanden och/eller svaranden har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.
- 33 En sådan tvist som den i det nationella målet, där kändanden och svaranden har hemvist i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, omfattas följaktligen inte av tillämpningsområdet för förordning nr 861/2007.
- 34 För fullständighetens skull bör det erinras om att förordning nr 861/2007, enligt skäl 8 i densamma, erbjuder ett alternativ, under förutsättning att villkoren för dess tillämpning är uppfyllda, till de möjligheter som ges i medlemsstaternas lagstiftning.
- 35 Gällande processrätt i den medlemsstat där rättegången äger rum är således alltjämt tillämplig när en talan inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 861/2007. Det ankommer i ett sådant fall på den hänskjutande domstolen, enligt artikel 4.3 i nämnda förordning, att underrätta kändanden om detta och, om denne inte återkallar sin ansökan, att behandla denna i enlighet med gällande nationell processrätt.
- 36 Av det anförda följer att den andra frågan ska besvaras enligt följande: Artiklarna 2.1 och 3.1 i förordning nr 861/2007 ska tolkas så, att en sådan tvist som den i det nationella målet, där kändanden och svaranden har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

Rättegångskostnader

- 37 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande, i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013, ska tolkas så, att begreppet parter endast omfattar kändanden och svaranden i det nationella målet.**
- 2) **Artiklarna 2.1 och 3.1 i förordning nr 861/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 517/2013, ska tolkas så, att en sådan tvist som den i det nationella målet, där kändanden och svaranden har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.**

Underskrifter